

[Miljøministeren]

ke just nedtonede omtale er der nu givet uhen-sigtsmæssig »brugervejledning« til et forment-
lig stort antal unge.

For så vidt angår advarselmærkning og slimhindeirriterende tilsætningsstoffer til
lightergas kan Alkohol- og Narkotikarådet ikke
umiddelbart anbefale sådanne foranstalt-
ninger.

Rådet bygger bl.a. på, at problemerne for så
vidt ikke ligger i de frit omsættelige og let for-
dampelige organiske stoffer, men i den menne-
skelige omgang med stofferne, at der findes et
utal af stoffer, som kan sniffes med berusende
virkning, og at den omstændighed rejser af-
grænsningsproblemer, at spørgsmålet om til-
sætningsstoffer måske kan medføre ukendte/
utilsigtede reaktioner mellem de forskellige
komponenter, som måske gør snifning endnu
farligere.

Rådet har imidlertid givet tilsagn om at ville
tage de to spørgsmål op til overvejelse og har
lovet at orientere Miljøstyrelsen om resultatet
af sine overvejelser.«

Jeg kan henholde mig til Alkohol- og Narko-
tikarådets betragtninger og agter derfor ikke på
indeværende tidspunkt at tage yderligere initi-
ativer.

Spm. nr. S 838

Til kultur- og kommunikationsministeren (7/4
88) af:

Glistrup (FP):

»Kan ministeren af- eller bekræfte de i Frem-
skridt for 19. februar 1988 anførte oplysninger
om fagbevægelsens anvendelse af sine ressour-
cer på at forgifte og yderligere ensrette den
elektroniske mediedebat, og vil ministeren give
supplerende oplysninger, i det omfang det er
muligt?«

Begrundelse

Den nævnte opsats i ugebladet Fremskridt
lyder som følger:

Redaktør Bjørn Svensson skriver i Jyllands-
Posten:

»Fagbevægelsen planlægger at råde over 53
lokale radiostationer og 12 tv-stationer, og der
er planer om at oprette endnu flere. Millioner
af kroner skal komme fra fagforeningskontin-
genterne – og så naturligvis fra det offentlige,
der som bekendt via skattefradragretten beta-
ler det meste af kontingentet. Skal der drives

propaganda eller oplysning a la SiD, hvad der
kommer ud på det samme, eller skal der inspi-
reres til utallige strejker, kommer borgerligt
indstillede lønmodtagere på ny til at betale for
at få deres egne synspunkter modarbejdet.

Fagforeningerne er vågne nok, når det gæl-
der. Men når de selv skal stikke hånden i lom-
men, er der ingen snak om, at arbejderne ikke
kan bære større byrder. Der er fagforeninger,
der opkræver over 12.000 kr. om året i kontin-
gent. Er det da ikke mere end nok?

Det er interessant at se, at fagbevægelsen reg-
ner med i større eller mindre udstrækning at
kunne drive stationer med frivillig arbejdskraft.
Jamen hvor er de foreninger, der skal påse, at
ingen går ind i denne del af arbejdsmarkedet,
uden at der betales de overenskomstmæssige
lønninger?«

Svar (18/4 88):

**Kultur- og kommunikationsministeren (H. P.
Clausen):**

Den permanente ordning for lokal radio- og
fjernsynsvirksomhed er decentral, således at
tilladelser udstedes af lokale nævn, jf. § 15 e i
loven om radio- og fjernsynsvirksomhed (lov-
bekendtgørelse nr. 451 af 25. juni 1987).

Der foretages ikke fra centralt hold nogen lø-
bende registrering af, hvor mange tilladelser
der udstedes, og hvem ansøgerne er.

Det er derfor ikke muligt for mig at oplyse,
hvor mange lokalradioer og lokal-tv-stationer
med tilknytning til fagbevægelsen der i øjeblik-
ket findes.

Til en undersøgelse, som ministeriet gen-
nemførte før fremsættelsen den 18. februar
1987 af det lovforslag, der resulterede i den per-
manente ordning for lokal-tv's vedkommende,
forelå det oplyst, at fagbevægelsen sigtede mod
ca. 50 lokalradioer og ca. 17 lokal-tv-stationer.
Undersøgelsen er refereret i bilag 2 til lovfor-
slaget (L 199) (se Folketingstidende 1986-87,
tillæg A sp. 4263 ff.).

Spm. nr. S 842

Til undervisnings- og forskningsministeren (8/4
88) af:

Merethe Due Jensen (KRF):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke under-
visningsmæssige følger en eventuel vedtagelse
af L 182, forslag til lov om registreret partner-